

El teatre municipal més enllà de la programació

Published by [Interacció](#) [1] on 04/12/2013 - 16:34 | Last modification: 12/05/2026 - 13:12

Enmig d'una crisi econòmica que comença a qüestionar l'expansió accelerada d'equipaments culturals de les dècades anteriors, Eduard Miralles planteja una pregunta clara: què és exactament un teatre municipal? L'informe no es limita a descriure infraestructures o programacions. Intenta entendre quin paper juguen aquests espais dins les polítiques culturals locals i quina relació mantenen amb el territori, la ciutadania i el sistema teatral català.

El text parteix d'una constatació clara: els teatres municipals són un dels grans símbols de la construcció cultural dels ajuntaments democràtics. Però aquesta consolidació ha generat també contradiccions importants. Els teatres són alhora contenidors funcionals i monuments simbòlics. Espais de programació i instruments de legitimitació política. Equipaments de proximitat i peces d'un sistema escènic nacional sovint poc articulat.

Miralles identifica un problema especialment rellevant: molts teatres municipals han rebut l'encàrrec de "programar", però no necessàriament de formar part d'una estratègia cultural local explícita. Aquesta observació continua sent incisiva avui. L'informe suggereix que massa sovint els equipaments culturals funcionen de manera relativament autònoma respecte dels grans reptes socials, urbans o comunitaris dels municipis on s'inscriuen. Això converteix la programació en una finalitat en si mateixa i debilita la dimensió política de l'equipament.

El document també qüestiona la manera com s'ha entès la sostenibilitat cultural. Davant la reducció pressupostària, molts teatres han optat per programacions més comercials per assegurar públic i taquillaatge, amb el risc de marginar propostes innovadores o companyies més petites. La reflexió és especialment significativa perquè obre un debat necessari: fins a quin punt la supervivència dels equipaments acaba condicionant el tipus de cultura que poden sostenir?

Una de les aportacions més valuoses de l'informe és la defensa del teatre municipal com a infraestructura de ciutadania. El públic no és concebut només com a espectador o consumidor cultural, sinó com a subjecte potencialment implicat en formes de participació, cogestió i vida col·lectiva. Aquesta idea desplaça el debat des de l'ocupació de butaques cap a la capacitat dels equipaments per generar vincles, comunitat i experiència compartida.

Els teatres municipals han estat una de les principals infraestructures culturals construïdes pels ajuntaments democràtics a Catalunya.

Referència

Miralles, E. (2013). *Els espais teatrals municipals a Catalunya. Informe previ*. Simposi Jornades de Teatre i Municipi, Institut del Teatre de Terrassa

[Text complet \(pdf\)](#) [2]

Categories: Informe

Categories: Informes i documents

Tags: equipaments culturals

Tags: governança cultural

Tags: gestió cultural

Tags: participació cultural

Tags: valor públic de la cultura

- [3]

Source URL: <https://interaccio.diba.cat/en/blogs/2013/teatre-municipal>

Links:

[1] <https://interaccio.diba.cat/en/members/interaccio>

[2] <https://interaccio.diba.cat/sites/interaccio.diba.cat/files/e130334.pdf>

[3] <https://interaccio.diba.cat/node/4549>